

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1215/2022
15.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене, адвоката Ахмета Хоџића, адвоката Мајде Божић и адвоката Дамира Хоџића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 1057/21 од 30.06.2022. године и Вишег суда у Суботици Кж1 167/22 од 11.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2022. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажне пресуде Основног суда у Суботици К 1057/21 од 30.06.2022. године и Вишег суда у Суботици Кж1 167/22 од 11.10.2022. године, тако што Врховни касациони суд окривљену АА, са личним подацима као у првостепеној пресуди,

на основу члана 423. тачка 1) Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

„Дана 24.07.2019. године, око 11,00 часова, у ..., у улици ... бр.1, иако је могла да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, угрозила сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица и то судије Основног суда у ..., оштећене ББ, на тај начин што је на наведеној адреси у кући ВВ, након спровођења закључка Основног суда у Суботици И 147/2019 од 05.07.2019. године, када је од стране именованог у складу са наведеном одлуком суда дошло до предаје његовог малолетног детета ГГ мајци ДД, који су након тога, напустили двориште, док је оштећена заједно са представником Центра за социјални рад и полицијским службеницима остала у дворишту наведене породичне куће на отвореној тераси, да би уручила решење ВВ, када је у једном моменту стигла на наведено место окривљена, која је била врло агресивна, одмах је почела гласно да јауче и да виче, изреволитрана одлуком суда, а потом је кренула према оштећеној судији и у њеној непосредној близини наставила вику и да маше рукама, да чупа себи косу и да кружи око ње,

обраћајући се истој повишеним тоном говорећи: „шта пишеш, немој ништа да пишеш... зашто си отела дете“, те је руком ударила о сто, а потом по орману, који се налазио у непосредној близини оштећене, да би у једном моменту испред стола подигла столицу од пода и лупила истом, те се више пута залетала према њој, а када је оштећена покушала да преда решење ВВ ударила је опет шаком о сто поред њене руке, којом приликом је својом радњом и понашањем ставила у изглед да ће јој учинити неко зло у виду напада на њен телесни интегритет и тако је стварала општу опасност да ће је физички напасти и стога изазвала страх и осећај несигурности и угрожености код оштећене судије, мада је била свесна свога дела и да је исто забрањено и хтела његово извршење,

чиме би извршила кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, сходно одредби члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 1057/21 од 30.06.2022. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, па јој је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 261. и члана 264. ЗКП, окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка као и да плати суду паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 167/22 од 11.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене, адвокат Ахмет Хоџић, адвокат Мајда Божић и адвокат Дамир Хоџић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, као и да се окривљеној досуде трошкови кривичног поступка на име састава захтева за заштиту законитости кривичног поступка од стране бранилаца у износу од 52,000.00 хиљаде динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене је основан.

Основано браниоци окривљене АА у захтеву за заштиту законитости указују да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљене учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, по питању да ли је дело за које је окривљена оптужена и оглашена кривом (из члана 138. став 1. КЗ), кривично дело по закону.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика чини лице које угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица. Најтежи облик овог кривичног дела из става 3. члана 138. КЗ постоји када је дело из става 1. тог члана учињено, између осталог, и према судији.

Радња извршења основног облика кривичног дела из става 1. члана 138. КЗ, састоји се у употреби претње да ће се напасти на живот или тело неког лица или њему блиског лица, чиме се угрожава сигурност тог лица, што значи да се ради о квалификованој претњи, тј. оној којом се ставља у изглед тачно одређено зло: да ће се напасти на тело или живот пасивног субјекта или њему блиског лица. Претња је озбиљна када је објективно подобна да код онога коме се прети изазове осећај страха, или уопште осећај несигурности. За постојање овог кривичног дела није од значаја да ли онај који прети и стварно има намеру да реализује претњу. Кривично дело је свршено када је претњом остварен осећај угрожености код лица коме се прети, када код њега постоји страх за свој живот или телесни интегритет, односно за живот или телесни интегритет њему блиског лица.

Према изреци првостепене пресуде, окривљена АА је оглашена кривом због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, јер је у време и на месту опредељеним у изреци пресуде „... била врло агресивна, одмах је почела гласно да јауче и да виче, изреволтирана одлуком суда, а потом је кренула према оштећеној судији и у њеној непосредној близини наставила вику и да маше рукама, да чупа себи косу и да кружи око ње, обраћајући се истој повишеним тоном, говорећи: „Шта пишеш, немој ништа да пишеш... зашто си отела дете“, те је руком ударила о сто, а потом по орману, који се налазио у непосредној близини оштећене, а да је у једном моменту испред стола подигла столицу од пода и лупила истом, те се више пута залетала према њој, а када је оштећена покушала да преда решење ВВ, ударила је опет шаком о сто поред њене руке...“.

По оцени Врховног касационог суда чињенични опис радње извршења кривичног дела дат у изреци првостепене пресуде не садржи законско обележје кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, односно квалификовану претњу којом се ставља у изглед напад на живот или тело пасивног субјекта или њему блиског лица. Речи којима се окривљена повишеним тоном обратила оштећеној: „Шта пишеш, немој ништа да пишеш... зашто си отела дете“, као и њено понашање – гестови који се састоје у махању рукама, ударању руком о сто, орман и столицом о под, као и кружно кретање око оштећене, по оцени овога суда, немају карактер јасне и недвосмислене претње да ће окривљена напасти на живот или тело оштећене.

Наиме, стоји чињеница да су наведене речи и описано понашање окривљене били непримерени и непријатни за оштећену, међутим, по оцени овога суда, исти не представљају претњу нападом на телесни интегритет оштећене, која би код ње могла изазвати осећај угрожености, већ је окривљена на наведени начин изражавала револт и незадовољство службеном радњом, коју је оштећена као судија предузела – спровођење закључка о предаји малолетног детета мајци од стране ВВ, унука окривљене. Ово посебно када се имају у виду све околности конкретног случаја, који се одиграо у присуству овлашћених службених лица полиције и представника Центра за социјални рад, као и старосну доб окривљене (рођене 1941. године).

У таквој ситуацији првостепени суд је, по правилној примени кривичног закона, морао окривљену ослободити од оптужбе, па како то није учинио, већ је окривљену огласио кривом за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ, иако се у радњама окривљене не стичу битни елементи неопходни за постојање овог кривичног дела, то је првостепеном пресудом на штету окривљене учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, што се основано истиче и у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене.

Како ни другостепени суд није отклонио наведену повреду закона, већ је првостепену пресуду потврдио, то је и другостепеном пресудом учињена иста повреда закона на штету окривљене.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА, као основан, те је преиначио нижестепене пресуде и на основу члана 423. тачка 1) ЗКП, окривљену ослободио од оптужбе за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 3. у вези става 1. КЗ и одлучио да трошкови кривичног поступка, у смислу члана 265. став 1. ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.